

Svar:

Såfremt der af midler, der er overført til fonden som overskud fra dens virksomhed, anvendes beløb til andet formål end det vedtægtsmæssigt almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål, er forudsætningen for den bevillingsmæssigt meddelte skattefritagelse for fonden for så vidt bortfaldet, idet de fra en erhvervsvirksomhed udskilte midler ikke under nogen form gennem udlån, pantsætning eller lignende for kortere eller længere tid må stilles til rådighed for erhvervsvirksomhed.

Spørgsmål 20:

Udvalget udbeder sig oplysninger om de indeholdelsespligtiges restancer *pr. ult.* september 1970, 1971 og 1972. Der ønskes på samme måde oplysning om B-skatteydernes restancer.

Svar:

Kildeskattedirektoratet har meddelt, at A-skattebestandernes størrelse *pr. ultimo* september 1970 og 1971 ikke kan opgøres blot tilnærmelsesvis korrekt uden meget omfattende og langvarige undersøgelser.

For så vidt angår A-skattebestandene *ultimo* september 1972 kan på grundlag af de indeholdelsespligtiges egne oplysninger i de indsendte redegørelser meddeles følgende:

Ved udgangen af september 1972 er restancerne af A-skat for årene 1970 og 1971 opgjort til i alt ca. 438 mill. kr., medens der for de samme år er indbetalt ca. 332 mill. kr. for meget. For året 1972 udgør restancerne ca. 476 mill. kr. og det for meget betalte ca. 327 mill. kr. En nærmere undersøgelse har dog vist, at det i vidt omfang er de samme indeholdelsespligtige, der er registreret med restancer og med for meget indbetalt. Nettoestancerne ifølge denne opgørelse udgør altså som oplyst af mig ved samrådet den 15. november 1972 for årene 1970 og 1971 ca. 106 mill. kr. og for året 1972 ca. 149 mill. kr. svarende til knap 1 pct. af det samlede tilsvær.

B-skattebestandene kan opgøres således:

ultimo september 1970 ca. 247 mill. kr.
ultimo september 1971 ca. 496 mill. kr.
ultimo september 1972 ca. 646 mill. kr.

Spørgsmål 21:

Der ønskes endvidere en samlet oversigt over størrelsen af skatterestancerne i dag fra 1970, fra 1971 og fra den forløbne del af 1972.

Hvad har man gjort for at afhjælpe restanceproblemet?

Svar:

For så vidt angår de indeholdelsespligtiges restancer og B-skattebestandene *pr. ultimo* september 1972 henvises til oplysningerne i svaret på spørgsmål 20.

Herudover er der følgende restancer:

Restskatter m. v.

For 1970	ca. 498 mill. kr.
For 1971 (1. rate)	- 340 - -
I alt	<u>ca. 838 mill. kr.</u>

Særlig indkomstskat.

For 1970	ca. 17 mill. kr.
For 1971 (1. rate)	- 28 - -
I alt	<u>ca. 45 mill. kr.</u>

Som oplyst af finansministeren i samrådet den 15. november 1972 er der i løbet af 1972 sket en meget væsentlig afkortning af det tidsrum, der forløber fra sidste rettidige indbetalingsdag, til vedkommende kommune kan underrettes om en restance. Tidligere kunne der gå 4-5 måneder, inden kommunerne fik underretning. Nu er man nede på 25-30 dage. Det skyldes navnlig indførelsen fra 1. januar 1972 af summariske redegørelser fra de indeholdelsespligtige. Denne ordning har medført betydeligt større overskuelighed og derved muliggjort store forbedringer af inkassomaterialet til kommunerne. Datamængderne er blevet begrænset væsentligt med virkning for klargøring, konvertering og fejlrettelse, og man har kunnet afskaffe den hidtidige „fejlmarkering“ af arbejdsgiverne.

Som yderligere oplyst af finansministeren i det nævnte samråd udgjorde nettoestancerne af A-skat for årene 1970-71 ved udgangen af september 1972 106 mill. kr., medens de tilsvarende restancer for 1972 udgjorde 149 mill. kr. svarende til knap 1 pct. af det samlede tilsvær.

Vedrørende restancerne af A-skat bemærkes i øvrigt, at selve behandlingen af